

N:o 14.

Ank. till Riksd. kansli den 18 februari 1904, kl. 12,30 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående tillämpning med afseende å elektrisk järnväg af bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd af järnvägs drift.

Genom proposition, n:o 24, af den 31 december nästlidet år, hvilken blifvit af båda kamrarne till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag angående tillämpning med afseende å elektrisk järnväg af bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd af järnvägs drift.

Häri genom förordnas som följer:

Har skada uppstått i följd af elektrisk järnvägs drift annorledes än genom inverkan af elektrisk ström, skola bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd af järnvägs drift äga motsvarande tillämpning; dock skola sagda bestämmelser icke medföra skyldighet för ägare eller innehafvare af elektrisk järnväg att utgifva ersättning, då arbetare eller arbetsförman, som är stadd i järnvägens tjänst eller arbete, varder dödad eller skadad genom olycksfall i arbetet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1904, men äger ej tillämpning i fråga om skada, som därförinnan inträffat.

Ifrågavarande proposition åsyftar att i fråga om ansvarighet för skada å person eller egendom likställa elektrisk järnväg med sådan järnväg, hvarå trafiken besörjes medelst ångkraft.

Vid granskning i högsta domstolen af det i propositionen innefattade lagförslag framställdes emot dess formella affattning följande anmärkning af två utaf högsta domstolens ledamöter:

»Lagen innebär, att i fråga om ansvarighet för skada i följd af elektrisk järnvägs drift skola bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886, som angå järnväg, drifven med ångkraft, äga tillämpning med undantag likväl, *dels* att, då skadan förorsakats genom inverkan af elektrisk ström, lagen den 27 juni 1902 skall tillämpas, *och dels* att, om arbetare eller arbetsförman, anställd i järnvägens tjänst eller arbete, varder dödad eller skadad genom olycksfall i arbetet, lagen den 5 juli 1901 skall komma till användning. Det synes som tydligare hänvisning till sistnämnda två lagar, hvilka inskränka och begränsa området för den föreslagna lagen, lämpligen borde däri förekomma eller som åtminstone antydan borde däri göras, att för dessa två fall är särskildt stadgad.

Lagförslaget nuvarande redaktion kan, läst ensam för sig, föranleda den uppfattning, att skada genom inverkan af elektrisk ström samt skada genom olycksfall å arbetare eller arbetsförman i järnvägens tjänst eller arbete ej berättiga till ersättning.»

Utskottet, som mot propositionens innebörd icke funnit något att erinra, men ansett de sålunda uttalade betänkligheterna mot lagförslaget redaktion grundade, har till förebyggande af desamma vidtagit jämkning i förslaget ordalydelse.

Med stöd af det anförda hemställer utskottet alltså,

att Riksdagen, med förklarande, att Kungl. Maj:ts förevarande proposition icke kunnat i oförändradt skick bifallas, ville i anledning af propositionen för sin del antaga följande

Lag angående tillämpning med afseende å elektrisk järnväg af bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd af järnvägs drift.

Häri genom förordnas som följer:

Har skada uppstått i följd af elektrisk järnvägs drift, skola bestämmelserna i lagen den 12 mars 1886

angående ansvarighet för skada i följd af järnvägs drift äga motsvarande tillämpning.

Hvad sålunda föreskrifvits skall icke medföra skyldighet för ägare eller innehafvare af elektrisk järnväg att utgifva ersättning vare sig för skada, som uppkommit genom inverkan af elektrisk ström, eller då arbetare eller arbetsförman, som är stadd i järnvägens tjänst eller arbete, varder dödad eller skadad genom olycksfall i arbetet, utan gälle för dessa fall hvad särskildt är stadgadt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1904, men äger ej tillämpning i fråga om skada, som därförinnan inträffat.

Stockholm den 18 februari 1904.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.
